

thi det være de Adresser, der dengang bleve oplæste, — og som altsaa ikke gav os nogen Styrke ligeoverfor de Magter, der syntes ilde om den hele Formation, der da bestod her i Danmark, kunde vi da gjøre noget Hæderligere end vige Bladsen for Mand, der kunde bringe det igjennem, som vi ansaae for det Rette, der i en væsentlig Grad arbejdede for at bringe det igjennem, og som vi have støttet saa meget, vi have kunnet. Idet jeg støtter det nuværende Ministerium, betragter jeg det som en Tradition af den Samme dengang givne Impuls; efter min Overbeviisning handler jeg efter den samme Consequents, og jeg er overbevist om, at jeg derved vilde have skaffet det største Udbytte, vi kunne faae af hvad der skete i 1848. Ethvert Brud, der fremkaldes paa den jævne Udviklingsrække, der dengang begyndte, er et farligt Brud, og navnlig for dem, der vide, at de ere udpegede som dem, man mindst sætter Priis paa.

Sable: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har oplyst, at han for sit Vedkommende ikke troede at have Majoritet i denne Sal, dengang han traadte ud af Marsministeriet, men dermed har han ikke sagt, at det Samme var Tilfældet med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), og naar jeg forøvrigt seer hen til disse to Mandes ligearbedede Forhold i 1848 og forfjellige Forhold i dette Dieblit, saa troer jeg ikke, at jeg behøver yderligere at modificere den Vitring, som jeg for tillod mig.

Says: Jeg maa høilig beklage, at Discussionen angaaende den foreliggende Adresse efter min Formening er geraadet paa Afveie. Jeg troer ikke, at det er om de forbigangne Tider, vi her skulle tale, men om vor nuværende Stilling; det er ikke om Personerne, men om Tilstandene, som de klar-

lig vise sig for os, og i den Henseende vil jeg kun sige Noget til hvad der er anført af tidligere høitærede Talere. Der trækker et Uveir op over hele Europa, og det kan ogsaa true Danmark, er der blevet sagt, — ja det er rigtigt, — men jeg veed ogsaa, at det bliver en evig Sandhed, hvad der staaer skrevet paa hvert Blad af Historiens Bog; at det bedste Værn mod et saadant Uveir for ethvert Land, og navnlig for et lille Land, er Enhed mellem Regjering og Folk, men at denne i dette Dieblit idetmindste kun er høist usandskommen tilstede, have vi gaabnare Kjendsgjerninger for, og naar vi holde os dertil, saa haaber jeg, at der kun vil være meget Gaa her, der ikke ville kunne deeltage i den Adresse. Deres Bevæggrunde til at stemme for den kunne være høist forfjellige, men at Stillingen er saaledes, som jeg har sagt, vil Ingen kunne nægte.

G. Winther: Det er en meget betænkelig Sag for en Mand som mig at tage Ordet imod en saadan Forslagsstiller, som den, der her er; men dette skal imidlertid ikke afholde mig derfra, fordi jeg, som enhver anden Rigsdagsmand, maa see mig vel for, hvad jeg gjør i en Sag, der kan have saa indgribende Følger.

Jeg har nogle Tvivl, som jeg maa see løste, forend jeg kan slutte mig til denne Adresse. Jeg skal for det Første henvende det Spørgsmaal til den ærede Forslagsstiller, om han har den Overbeviisning, at den Forholdsregel, som han her tilraader os at tage, er istand til at tilveiebringe Noget, der er bedre end det, vi have. Det kan kun lidt nytte, at man udtaler sin Mistillid, naar man ikke har den Overbeviisning, at der virkelig ved vor Udtalelse af Mistillid kan tilveiebringes Noget, som kan tilfredsstille os.